

вирішення конфліктних ситуацій. Компроміс будується на двосторонніх поступках, раціоналізації рішення, яке кінець кінцем задовольнить обидві сторони. Ця стратегія є свідомим справжньої поваги до особистості і дозволяє виграти в головному за рахунок часткових втрат. Співробітництво має значний регулюючий та виховний потенціал. Ця стратегія побудована на спільному виборі рішення, прийнятті взаємної відповідальності. Демократичність відношень, відкритий обмін думками дозволяє розглядати різні точки зору та формувати вміння бачити різноманітність виходів з проблемної ситуації.

І.А. Сніжко

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ»

Удосконалення і розвиток сучасної системи освіти передбачає гуманітаризацію навчального процесу на основі поглибленого вивчення культурного надбання людства. Одне з головних завдань гуманітаризації – подолання диспропорції в співвідношенні професійної та гуманітарної підготовки спеціалістів. Особлива роль у вирішенні цієї проблеми належить курсу «Історія української культури», оскільки вивчення людського суспільства відбувається через заглиблення у світ мистецтва, літератури, духовних цінностей. Він дає уявлення про роль і значення культури у соціальному житті, ознайомлює з численними пам'ятками української культури, досягненнями українських митців на Батьківщині та за її межами.

Над створенням методичного забезпечення курсу «Історії української культури» активно працюють співробітники кафедри історії. У 2011 р. вийшли друком «Плани семінарських занять та методичні рекомендації до організації самостійної роботи студентів денної форми навчання» (укладачі О.П. Гужва, В.М. Щербак, Т.М. Саламатіна). Автором були підготовлені конспекти лекцій «Культура первісної доби» та «Культура бронзового та раннього залізного віку», перший з яких вийшов друком 2012 р., другий 2013 р. У 2014 р. підготовлено до друку черговий конспект лекції, що поповнить методичне забезпечення дисципліни – «Культура давніх слов'ян та Київської Русі».

Територія України посідає ключове місце у слов'янському етногенезі. Саме тут виявлені найдавніші слов'янські старожитності середини I тис. н. е. Звідси бере свій початок широке розселення слов'ян на просторах Балканського півострова та Центральної Європи VI-VIII ст.

У IX ст. в результаті об'єднання східнослов'янських племен виникла ранньофеодальна держава Київська Русь, яка охоплювала величезну територію і була однією з найбільших держав Європи. Культура Київської

Русі за своїм походженням і характером була європейською, але із значним впливом культур Сходу. Багато царин культури – прикладне мистецтво, народна творчість, вірування – мали глибокі вікові традиції.

Культурний розвиток Київської Русі піднявся на новий щабель після прийняття християнства. Завдяки цьому відбулись якісні зміни у світогляді, нова релігія відкрила двері культурним впливам Візантії в усіх галузях життя. Християнство стало ідеологічним підґрунтям феодальних відносин, сприяло входженню слов'янської держави в європейський культурний світ. Однак і після цього Київська Русь не втратила самобутності, своєрідності в усіх галузях культури.

Представлена цим конспектом лекція покликана сформувати уявлення про становлення та розвиток культури східних слов'ян додержавного періоду та часів Київської Русі. Логічно і послідовно розглянуто перебіг культурного процесу на тлі висвітлення господарства і соціального устрою, що ґрунтувався на язичницьких віруваннях, а пізніше – християнстві. Особливу увагу приділено пам'яткам культової архітектури, розвитку писемності та мистецтва.

Давньоруська культурна спадщина справедливо посідає видатне місце в скарбниці світової духовної культури. Надбання давніх слов'ян стали тим підґрунтям, на якому зросла неповторна культура Київської Русі – держави, яка існувала з IX до середини XIII ст. і була однією з найбільших монархій раннього Середньовіччя.

Робота над удосконаленням навчально-методичного забезпечення курсу «Історія української культури» буде продовжена як виданням конспектів лекцій, так і підготовкою нових тестових завдань, розширенням тематики рефератів і завдань для самостійної роботи студентів.

О.В. Теслюк

ПІДГОТОВКА ТЮТОРІВ У СФЕРІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИШАХ УКРАЇНИ

Сьогодні в Україні гостро відчувається нестача висококваліфікованих фахівців з вищою освітою, конкурентоспроможних на міжнародному ринку праці. Одним із шляхів вирішення цього завдання є широке використання освітніх інновацій, заснованих на сучасних психолого-педагогічних підходах та інформаційно-комунікаційних технологіях. Стрімка динаміка комунікативного простору, процеси глобалізації та інформатизації, комп'ютеризація всіх сфер життєдіяльності потребують суттєвого та оперативного розширення пізнавальних можливостей людини, залучення їх до неперервного самовдосконалення. У контексті цього розвивається нова перспективна форма навчального процесу – дистанційне навчання (ДН), що відкриває широкі можливості для надання освітніх послуг у необмеженому